

[Domov](#) > ... > [Sodni Postopki](#) > [Civilne Zadeve](#) > [Priznavanje In Izvrševanje Sodnih Odločb](#) > [Izvrševanje Sodnih Odločb](#) > [Belgium](#)

Izvrševanje sodnih odločb

Vsebino zagotavlja

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Kaj pomeni izvršitev v civilnih in gospodarskih zadevah?

Če dolžnik sodne odločbe ne izpolni prostovoljno, lahko upnik njeno izpolnitev uveljavlja prek sodišč; to se imenuje izvršba. Zanj je potreben izvršilni naslov (člen 1386 sodnega zakonika), ker vključuje poseg v dolžnikovo osebno pravno sfero. Tak pravni naslov je običajno sodna odločba ali notarska listina. Zaradi spoštovanja dolžnikove zasebnosti se pravni naslov ob določenih časih ne sme izvršiti (člen 1387 sodnega zakonika). Izvrši ga sodni izvršitelj.

Izvršba se običajno uporablja za izterjavo denarja, lahko pa tudi za izvedbo ali opustitev dejanja.

Drug pomemben vidik je denarna kazen (člen 1385a sodnega zakonika). Z njo se izvaja pritisk na obsojeno osebo, da se spodbudi izpolnitev sodne odločbe. Vendar pa v nekaterih primerih denarne kazni ni mogoče izreči: kadar je bilo osebi odrejeno plačilo denarnega zneska ali izpolnitev pogodbe o zaposlitvi in kadar bi to bilo v nasprotju s človekovim dostojanstvom. Denarna kazen se izvrši na podlagi pravnega naslova, s katerim je odrejena, tako da ni potreben noben drug pravni naslov.

Če je osebi odrejeno plačilo denarnega zneska, se terjatev izvrši zoper dolžnikovo premoženje, imenuje pa se rubež. Razlikuje se med vrsto zarubljenega premoženja (premično ali nepremično) in naravo rubeža (preventivni rubež in rubež za izvršitev sodne odločbe). Preventivni rubež se uporablja v nujnih zadevah, da se premoženje izroči v varstvo sodišča: položaj se zamrzne, da se zagotovi morebitna nadaljnja izvršba. Oseba, ki ji je bilo zarubljeno premoženje, nima več nadzora nad njim in ga ne more prodati ali odsvojiti. Kadar se dolžnikovo premoženje zarubi za izvršitev sodne odločbe, se proda, izkupiček pa izroči upniku. Upnik nima pravice do samega zarubljenega premoženja, ampak le do izkupička od njegove prodaje.

Poleg tega je v skladu s členom 1445 in naslednjimi sodnega zakonika mogoč tudi rubež pri dolžnikovem dolžniku (glej v nadaljevanju).

Poleg običajnega preventivnega rubeža in rubeža za izvršitev na premičnem in nepremičnem premoženju obstajajo tudi posebna pravila za rubež ladij (členi od 1467 do 1480 in od 1545 do 1559 sodnega zakonika), zaplembo (člen 1461 sodnega zakonika), vračilo zaseženega premoženja (členi od 1462 do 1466 sodnega zakonika) ter rubež nepobranega sadja in pridelkov (členi od 1529 do 1538 sodnega zakonika). V nadaljevanju tega dokumenta bo obravnavan le običajni rubež.

2 Kateri organ ali organi so pristojni za izvršbo?

Sodni izvršitelji in sodniki za rubeže. Sodniki za rubeže so pristojni za odločanje v sporih v zvezi z izvršbo.

3 Kateri so pogoji za izdajo izvršilnega naslova?

3.1 Postopek

3.1.1 Preventivni rubež

Za preventivni rubež je načeloma potrebno dovoljenje sodnika za rubeže, poleg tega pa morajo zanj obstajati nujni razlogi (člen 1413 sodnega zakonika). Za dovoljenje je treba vložiti enostranski predlog (člen 1417 sodnega zakonika). Isti predlog se ne sme sočasno uporabiti za rubež premičnega in nepremičnega premoženja. Za rubež nepremičnega premoženja je vsekakor vedno treba vložiti ločen predlog.

Sodnik za rubeže odloči najpozneje osem dni po vložitvi predloga (člen 1418 sodnega zakonika). Dovoljenje lahko zavrne ali pa ga upniku v celoti ali delno odobri. Sklep sodnika za rubeže je treba vročiti dolžniku. Sklep se izda sodnemu izvršitelju, ta pa nato sprejme potrebne ukrepe za njegovo vročitev.

Obstaja pa pomembna izjema od tega pravila, v skladu s katero dovoljenje sodnika za rubeže ni potrebno: vsaka sodna odločba pomeni dovoljenje za preventivni rubež v zvezi z izrečenimi kaznimi (člen 1414 sodnega zakonika). Vseeno morajo tudi v takem primeru obstajati nujni razlogi. Sodno odločbo je treba le izročiti sodnemu izvršitelju, ta pa sprejme potrebne ukrepe za rubež premoženja.

Preventivni rubež se lahko spremeni v rubež za izvršitev (členi od 1489 do 1493 sodnega zakonika).

3.1.2 Rubež za izvršitev sodne odločbe

A. Splošno

Rubež za izvršitev sodne odločbe se lahko opravi le na podlagi izvršilnega naslova (člen 1494 sodnega zakonika). Sodne odločbe in listine se lahko izvršijo le ob predložitvi overjene kopije ali izvornika, ki je opremljen z izvršilno izjavo, določeno s kraljevo uredbo.

Sodna odločba se tožencu vroči vnaprej (člen 1495 sodnega zakonika). Če je izvršilni naslov sodna odločba, je predhodna vročitev za obvestitev dolžnika obvezna v vsakem primeru. To ni potrebno, če je izvršilni naslov notarska listina, ker je dolžnik s pravnim naslovom že seznanjen. Roki za revizijo ali pritožbo začnejo teči z vročitvijo sodne odločbe. Roki za pritožbo učinkujejo tako, da se v primerih, v katerih je bilo stranki odrejeno plačilo denarnega zneska, odloži rubež za izvršitev sodne odločbe (vendar ne preventivni rubež). Začasna izvršitev (začasno izvršljiva sodna odločba) pomeni izjemo od odložilnega učinka, ki ga imajo običajni postopki revizije ali pritožbeni postopki.

Druga faza upnikovih prizadevanj, s katerimi želi doseči prodajo premoženja, je plačilni nalog (člen 1499 sodnega zakonika). To je prvo izvršilno dejanje in zadnje opozorilo za dolžnika, ki se na tej stopnji lahko še vedno izogne rubežu. Po izdaji plačilnega naloga je za rubež premičnega premoženja določena enodnevna čakalna doba (člen 1499 sodnega zakonika), za nepremično premoženje pa 15-dnevna (člen 1566 sodnega zakonika). Nalog je treba vročiti dolžniku ter pomeni opomin zaradi neizpolnitve obveznosti in zahtevkov za plačilo. Izvršba se lahko uporabi le za izterjavo zneskov, navedenih v plačilnem nalogu.

Po izteku čakalne dobe se lahko premoženje zarubi. To se opravi na podlagi naloga sodnega izvršitelja. Izvršba se torej opravi s posredovanjem pristojnega uradnika. Ta uradnik se šteje za upnikovega zastopnika. Njegova vloga je določena z zakonom, delo pa opravlja pod sodnim nadzorom. Uradnik je pogodbeno odgovoren v razmerju do upnika in nepogodbeno odgovoren v razmerju do tretjih oseb (v skladu z zakonom in na podlagi splošne dolžnosti skrbnega ravnanja).

Sodni izvršitelj v treh delovnih dneh pošlje obvestilo o rubežu centralnemu registru za obvestila o rubežu, pooblastilo, prenosu, kolektivni poravnavi dolga in protestu (*Centraal Bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht en collectieve schuldenregeling en van protest*) (člen 1390(1) sodnega zakonika). Obvestilo je obvezno za rubež premičnega in nepremičnega premoženja. Rubeža za izvršitev sodne odločbe ali postopka za razdelitev izkupička ni mogoče opraviti, ne da bi se najprej pregledala obvestila o rubežu v centralnem registru za obvestila (člen 1391(2) sodnega zakonika). To pravilo je bilo uvedeno za preprečitev nepotrebnih rubežev in okrepitev kolektivne razsežnosti rubeža.

B. Rubež za izvršitev sodne odločbe: premično premoženje

Za rubež za izvršitev sodne odločbe na premičnem premoženju je potreben plačilni nalog, zoper katerega lahko

dolžnik vloži ugovor. Rubež se opravi z nalogom sodnega izvršitelja in pomeni predvsem ukrep zavarovanja: premoženje se ne preseli, ne spremenita se njegovo lastništvo in uporaba. Zarubi se lahko tudi premoženje, ki ni v dolžnikovem domu, in premoženje v prostorih tretje osebe.

V primeru premičnega premoženja rubež ni omejen le na en postopek, vendar glede na s tem povezane stroške dejansko ni smiselno odrediti drugega rubeža na istem premoženju. V sorazmerno razdelitev izkupička od prodaje dolžnikovega premoženja so poleg upnika, ki je predlagal rubež, vključeni tudi drugi upniki (člen 1627 in naslednji sodnega zakonika).

Sestavi se uradno poročilo o rubežu. Zarubljeno premoženje se ne proda prej kot en mesec po vročitvi kopije uradnega poročila o rubežu ali obvestilu o njem. Namen tega odloga je dati dolžniku zadnjo priložnost, da prepreči prodajo. Javnost mora biti obveščena o prodaji s plakati in obvestili v časopisih. Prodaja poteka v prostoru za dražbo ali na javnem trgu, razen če je predložen zahtevek za drug primernejši kraj. Vodi jo sodni izvršitelj, ki tudi sestavi uradno poročilo in zbere izkupiček od prodaje, ki ga nato v 15 dneh sorazmerno razdeli (člen 1627 in naslednji sodnega zakonika). Ta postopek se običajno izvede sporazumno, v nasprotnem primeru pa se zadeva predloži sodniku za rubeže.

C. Rubež za izvršitev sodne odločbe: nepremično premoženje (členi od 1560 do 1626 sodnega zakonika)

Izvršba se začne z vročitvijo plačilnega naloga.

Nato se opravi rubež, a ne prej kot po 15 dneh in najpozneje v šestih mesecih. V nasprotnem primeru nalog preneha veljati. Zapisnik o rubežu je treba nato v 15 dneh vpisati v evidenco registra hipotek in ga vročiti v šestih mesecih. Po vpisu zapisnika ni več mogoče razpolagati s premoženjem. Vpis velja največ šest mesecev. Če se zapisnik ne vpiše, rubež ni veljaven. V primeru nepremičnega premoženja se v nasprotju s premičnim premoženjem uporablja načelo enega samega rubeža (premoženja, ki je bilo zarubljeno, ni mogoče še enkrat zarubiti).

Zadnji korak je vložitev predloga pri sodniku za rubeže za imenovanje notarja, ki bo odgovoren za prodajo premoženja in razvrstitev upnikov. Dolžnik lahko zoper ukrepe imenovanega notarja vloži ugovor pri sodniku za rubeže. Podrobna pravila o prodaji premoženja so jasno določena z zakonom (glej člen 1582 in naslednje sodnega zakonika). Prodaja je običajno javna, vendar se lahko na pobudo sodnika ali zahtevo upnika, ki je predlagal rubež, organizira tudi zasebna prodaja. Izkupiček od prodaje se nato razdeli med različne upnike glede na dogovorjeni prednostni vrstni red (glej člene od 1639 do 1654 sodnega zakonika). Spori glede razvrstitve upnikov se predložijo sodniku za rubeže.

3.1.3 Rubež pri dolžnikovem dolžniku

Rubež pri dolžnikovem dolžniku je rubež terjatev, ki jih ima dolžnik do tretje osebe (npr. terjatev do dohodkov pri dolžnikovem delodajalcu). Ta tretja oseba je torej sekundarni dolžnik upnika, ki je predlagal rubež. Rubež pri dolžnikovem dolžniku (*beslag onder derden*) ni enak rubežu premoženja, ki pripada dolžniku, vendar je v prostorih tretje osebe (*beslag bij derden*).

Terjatev, ki je podlaga za rubež, je terjatev upnika, ki je predlagal rubež, do dolžnika, zoper katerega se predlaga rubež. Terjatev, ki se rubi, je terjatev, ki jo ima oseba, katere premoženje se zarubi, do tretje osebe/sekundarnega dolžnika.

Podrobna pravila o rubežu pri dolžnikovem dolžniku so na voljo v členih od 1445 do 1460 sodnega zakonika (preventivni rubež) in členih od 1539 do 1544 sodnega zakonika (rubež za izvršitev sodne odločbe).

3.1.4 Stroški

Pri rubežu je treba poleg sodnih stroškov upoštevati tudi stroške sodnega izvršitelja. Nagrade za uradne storitve sodnega izvršitelja so določene v kraljevi uredbi z dne 30. novembra 1976 o določitvi tarife za dejanja, ki jih opravijo sodni izvršitelji v civilnih in gospodarskih zadevah, in tarife za nekatere dodatne stroške (*Koninklijk Besluit van 30 november 1976 tot vaststelling van het tarief voor akten van gerechtsdeurwaarders in burgerlijke en handelszaken en van het tarief van sommige toelagen*) (glej zvezno javno službo za pravosodje (*Service public fédérale Justice/Federale Overheidsdienst Justitie*)).

3.2 Glavni pogoji

A. Preventivni rubež

Vsak upnik, ki ima terjatev z določenimi značilnostmi, lahko uporabi preventivni rubež, in to ne glede na vrednost zarubljenega premoženja in znesek terjatve (glej člen 1413 sodnega zakonika).

Prvi osnovni pogoj za to vrsto rubeža je nujnost: ogrožena mora biti plačilna sposobnost dolžnika, zaradi česar je ogrožena poznejša prodaja premoženja. O tem, ali je ta pogoj izpolnjen, odloči sodišče na podlagi objektivnih meril. Nujnost je potrebna ne le ob izvedbi rubeža, ampak tudi med presojo potrebe po nadaljevanju rubeža. Obstaja nekaj izjem od tega pogoja: rubež v primeru ponarejanja, rubež zaradi dolgov, nastalih na podlagi menic, in izvršitev tuje sodne odločbe.

Drugi pogoj za preventivni rubež je obstoj terjatve upnika. Če se zahteva terjatev, mora izpolnjevati določene pogoje (člen 1415 sodnega zakonika): biti mora dokončna (ne pogojna), plačljiva (to velja tudi za jamstva za prihodnje terjatve) in fiksna (znesek je bil določen ali se lahko določi). Nasprotno pa narava in znesek terjatve nista pomembna. Sodnik za rubeže odloči, ali so ti pogoji izpolnjeni, vendar njegova odločitev ni zavezujoča za sodišče, ki bo nato obravnavalo zadevo.

Tretjič, upnik, ki predlaga preventivni rubež, mora biti usposobljen za to. To je dejanje nadzora (ne uporabe), ki ga lahko po potrebi opravi pravni zastopnik.

Potrebno je dovoljenje sodnika za rubeže, razen če je upnik že pridobil sodno odločbo (glej zgoraj). To pa ni potrebno za preventivni rubež pri dolžnikovem dolžniku ali zaplembo ali za upnike, ki so že pridobili sodno odločbo (člen 1414 sodnega zakonika: vsaka sodna odločba je izvršilni naslov). Izvršilni naslov so tudi notarske listine.

B. Rubež za izvršitev sodne odločbe

Tudi za rubež za izvršitev sodne odločbe je potreben izvršilni naslov (člen 1494 sodnega zakonika). To so lahko sodna odločba, verodostojna listina, sklep davčnih organov o izvršbi, tuja sodna odločba, razglašena za izvršljivo, itd.

Terjatev mora biti določena v listini, ki izpolnjuje določena merila. Enako kot pri preventivnem rubežu mora biti terjatev dokončna, fiksna in plačljiva. V drugem odstavku člena 1494 sodnega zakonika je navedeno, da se rubež za pridobitev plačila dohodkov, ki se plačujejo v obrokih, uporablja tudi za prihodnje obroke, ko ti zapadejo.

Izvršilni naslov mora tudi biti aktualen. Sodnik za rubeže bo menil, da pravni naslov ni aktualen, če predlagatelj rubeža ni več upnik ali če celotna terjatev ali njen del ne obstaja več (ker je zastarala, bila plačana ali kako drugače poravnana).

4 Cilj in narava izvršilnih ukrepov

4.1 Katere vrste premoženja so lahko predmet izvršbe?

A. Splošno

Zarubi se lahko le premično in nepremično premoženje v lasti dolžnika. Premoženje, ki pripada tretji osebi, se ne sme zarubiti. Pri tem ni pomembno, kdo ima ob rubežu v posesti dolžnikovo premoženje. Zato se lahko zarubi premoženje, ki je v prostorih tretje osebe, vendar je za to potrebno dovoljenje sodišča (člen 1503 sodnega zakonika).

Upnik lahko načeloma dolg izterja le iz dolžnikovega sedanjega premoženja. Rubež nekdanjega premoženja je mogoč le, če dolžnik nepošteno razglasi svojo insolventnost. Običajno je izključen tudi rubež prihodnjega premoženja, razen prihodnjih terjatev.

Pri preventivnem rubežu ostane dohodek od zarubljenega premoženja načeloma pri osebi, ki ji je bilo premoženje zarubljeno. Pri rubežu za izvršitev sodne odločbe pa se zarubi tudi dohodek od premoženja, ki torej pripada upniku, ki je predlagal rubež.

Zarubi se lahko tudi nerazdeljeno premoženje, vendar se prisilna prodaja premoženja odloži do razdelitve premoženja (glej na primer člen 1561 sodnega zakonika). Za zakonce se uporabljajo posebna pravila.

B. Zarubljivo premoženje

Da se premoženje lahko zarubi, mora biti zarubljivo. Določenega premoženja ni mogoče zarubiti. Iz rubeža mora biti izvzeto na podlagi zakonske določbe, narave premoženja ali dejstva, da je tesno osebno povezano z dolžnikom. Iz rubeža ga na primer ni mogoče izvzeti zaradi njegovega namena. Predmet rubeža torej ne more biti naslednje premoženje:

- premoženje iz člena 1408 sodnega zakonika. Ta omejitev je bila uvedena za zagotovitev razumnih življenjskih pogojev za dolžnika in njegovo družino;
- premoženje, ki nima prodajne vrednosti in zato upniku ne koristi;
- premoženje, ki je neodtujljivo, ker je tako tesno osebno povezano z dolžnikom;
- premoženje, izključeno iz rubeža na podlagi posebne zakonodaje (npr. dohodki in plače mladoletnikov, neobjavljene knjige in glasba, dohodki, ki jih zaporniki prejemajo za delo, ki ga opravljajo v zaporu);
- plače (rubež dohodkov) in podobne terjatve se običajno lahko zarubijo le v omejenem obsegu (glej člene 1409, 1409a in 1410(1) sodnega zakonika). To na primer vključuje preživnine, ki jih je sodišče dodelilo zakoncu, ki ni kriv. Nekatera plačila, kot je minimalni dohodek, pa so iz rubeža v celoti izključena (glej člen 1410(2) sodnega zakonika). Omejitve v zvezi z zarubljivostjo pa se ne uporabljajo za upnike, ki si prizadevajo za izterjavo preživninskega dolga in katerih terjatve so prednostne (glej člen 1412 sodnega zakonika).

V preteklosti je država uživala imuniteto pred izvršilnimi ukrepi, tako da državnega premoženja ni bilo mogoče zarubiti. To je zdaj delno spremenjeno s členom 1412a sodnega zakonika.

Posebna pravila veljajo za rubež ladij in zrakoplovov (za preventivni rubež glej člene od 1467 do 1480 sodnega zakonika, za rubež za izvršitev sodne odločbe pa člene od 1545 do 1559 sodnega zakonika).

C. *Kantonnement*

Ko je predmet zarubljen, rubež običajno velja za celoten predmet, čeprav njegova vrednost presega znesek terjatve. To je za dolžnika zelo neugodno, ker mu je v celoti odvzeta pravica do razpolaganja s predmetom. Belgijski zakonodajalec je zato predvidel možnost sodnega pologa (*kantonnement*): dolžnik položi določen znesek in lahko znova uporablja svoje premoženje (glej člene od 1403 do 1407a sodnega zakonika).

4.2 Kakšni so učinki izvršilnih ukrepov?

A. Rubež

Ko je premoženje zarubljeno, dolžnik nima več pravice do razpolaganja z njim. Vendar pa z rubežem terjatev upnika, ki je predlagal rubež, ne postane prednostna. Prepoved razpolaganja pomeni, da dolžnik premoženja ne sme več odsvojiti ali ga obremeniti. Vendar pa premoženje ostane v njegovi posesti. Dejanski položaj ostane nespremenjen, pravni položaj pa se spremeni.

Kazen za kršitev te prepovedi razpolaganja je, da dejanja osebe, ki ji je bilo zarubljeno premoženje, niso zavezujoča za upnika, ki je predlagal rubež.

Vendar pa je ta prepoved razpolaganja le relativna, kar pomeni, da se uporablja le v korist upnika, ki je predlagal rubež. Drugi upniki so še naprej izpostavljeni nihanjem dolžnikovega premoženja. Se pa lahko preprosto pridružijo rubežu, ki je bil že odobren.

Prepoved razpolaganja je prva stopnja v postopku prodaje premoženja. Nadzor nad premoženjem prevzame sodišče. Tako ima tudi rubež za izvršitev sodne odločbe predvsem preventivno funkcijo.

B. Rubež pri dolžnikovem dolžniku

S to obliko rubeža se odvzame nadzor nad celotno zarubljeno terjatvijo, ne glede na vrednost terjatve, ki je bila razlog za rubež. Dolžnikov dolžnik lahko izvede delno plačilo (*kantonneren*). Dejanja, s katerimi se posega v terjatev, niso izvršljiva zoper upnika, ki je predlagal rubež. Po vročitvi sklepa o rubežu pri dolžnikovem dolžniku

poravnava med osebo, ki ji je bilo zarubljeno premoženje, in dolžnikovim dolžnikom ni več mogoča.

4.3 Kakšna je veljavnost takih ukrepov?

A. Preventivni rubež

Preventivni rubež velja največ tri leta. Pri rubežu premičnega premoženja in rubežu pri dolžnikovem dolžniku začne triletno obdobje teči od datuma sklepa ali naloga (člena 1425 in 1458 sodnega zakonika). Pri rubežu nepremičnega premoženja začne triletno obdobje teči od datuma vpisa v evidenco registra hipotek (člen 1436 sodnega zakonika).

Ta rok se lahko podaljša, če za to obstajajo utemeljeni razlogi (členi 1426, 1459 in 1437 sodnega zakonika).

B. Rubež za izvršitev sodne odločbe

V primeru rubeža za izvršitev sodne odločbe velja najdaljše obdobje veljavnosti le za sklep pred rubežem. Pri tej vrsti rubeža je rok pri premičnem premoženju deset let (običajni rok, ker se posebne določbe ne uporabljajo), pri nepremičnem premoženju pa šest mesecev (člen 1567 sodnega zakonika). Za rubež ladij je rok eno leto (člen 1549 sodnega zakonika).

5 Ali se je zoper sklep o ukrepu mogoče pritožiti?

A. Preventivni rubež

Če sodnik za rubeže ne izda dovoljenja za preventivni rubež, lahko vložnik (tj. upnik) pri pritožbenem sodišču v enem mesecu vloži pritožbo zoper ta sklep. To je enostranski postopek. Če je v pritožbenem postopku rubež odobren, ima dolžnik pravico do uvedbe postopka z ugovorom tretjega zoper sklep (glej člen 1419 sodnega zakonika).

Če sodnik za rubeže dovoli preventivni rubež, lahko dolžnik ali katera koli druga zainteresirana stranka začne postopek z ugovorom tretjega zoper sklep. Rok za to je en mesec, postopek pa se začne pri sodišču, ki je izdalo sklep. Sodišče nato odloča v kontradiktornem postopku. Postopek z ugovorom tretjega običajno nima odločilnega učinka (glej člena 1419 in 1033 sodnega zakonika).

Kadar se lahko preventivni rubež odredi brez sodnega dovoljenja, mu lahko dolžnik ugovarja, tako da pri sodniku za rubeže z vlogo zahteva odpravo rubeža (člen 1420 sodnega zakonika). To je postopek za ugovor zoper rubež, obravnava pa se kot postopek za izdajo začasnih odredb, po potrebi pa je povezan z določitvijo denarne kazni. Zahtevke se lahko vložijo z obrazložitvijo, da ne obstaja nujnost (Cass. 14. september 1984, Arr. Cass. 1984-85, 87).

Če se okoliščine spremenijo, lahko oseba, ki ji je bilo premoženje zarubljeno (s pozivom vsem strankam, naj nastopijo pred sodnikom za rubeže), upnik, ki je predlagal rubež, ali posrednik (z vlogo) pri sodniku za rubeže zahteva spremembo ali preklic rubeža.

B. Rubež za izvršitev sodne odločbe

Dolžnik lahko vloži ugovor zoper plačilni nalog in tako izpodbija njegovo pravno veljavnost. Zakonsko določenega roka za to ni, ugovor pa nima odločilnega učinka. Med razlogi za ugovor so postopkovne napake in zahteva za obdobje mirovanja (če je izvršilni naslov notarska listina).

Dolžniki lahko pri sodniku za rubeže vložijo ugovor zoper prodajo njihovega premoženja, vendar tudi takšen ugovor nima odločilnega učinka.

Upniki, ki niso predlagali rubeža, lahko nasprotujejo prodajni ceni, ne pa sami prodaji.

Ugovor lahko pri sodniku za rubeže vloži tudi tretja oseba, ki trdi, da je lastnik zarubljenega premoženja (člen 1514 sodnega zakonika). To je postopek za vračilo premoženja in ima odločilni učinek.

Stranka, ki zahteva izvršitev sodne odločbe, prejme le en overjen izvod, ki ga ob plačilu takse (taksa za izdajo) izda sodno tajništvo.

Izvršilna izjava:

„Jaz, Philippe, kralj Belgijcev,

oznanjam vsem, ki so in bodo navzoči:

- da odrejam in zapovedujem, da vsi za to pozvani sodni izvršitelji izvršijo to sodno odločbo, sodbo, sklep, odredbo ali listino;
- da jo naši generalni tožilci in državni tožilci pri sodiščih prve stopnje izvršijo ter da vsi poveljniki in uradniki državnih organov zagotovijo pomoč, če se to od njih zahteva z zakonom;
- v potrditev tega je ta sodna odločba, sodba, sklep, odredba ali lista podpisana in opremljena s pečatom sodišča ali notarja.“

Sodni izvršitelj za dejanja, povezana z izvršitvijo sodne odločbe ali listine, odgovarja sodniku za rubeže. V zvezi z moralnimi vidiki pa odgovarja državnemu tožilstvu in regionalni izpostavi zbornice sodnih izvršiteljev.

Register v kraju, kjer je premoženje (člen 1565 sodnega zakonika). Register zagotavlja informacije o nepremičnem premoženju, npr. premoženjskih pravicah in hipotekah na premoženju.

Tj. v zadevi nastopajo vse stranke.

6 Ali obstajajo kakršne koli omejitve izvršbe, zlasti v zvezi z zaščito dolžnika ali roki?

Sodni zakonik vsebuje različna pravila v zvezi s premoženjem, ki ga ni mogoče zarubiti (členi od 1408 do 1412c sodnega zakonika).

Upniki ne morejo uveljavljati terjatev zoper nekatero fizično premoženje, ki je nujno za vsakodnevno življenje osebe, zoper katero se predlaga rubež, in njene družine, za opravljanje njihovega poklica ali nadaljnje usposabljanje ali študij osebe, zoper katero se predlaga rubež, ali njenih vzdrževanih otrok, ki živijo na istem naslovu (člen 1408 sodnega zakonika). Delno izvzetje iz rubeža in prenosa se uporablja za dohodek iz dela in drugih dejavnosti ter za dodatke, pokojnine in druge dohodke.

Pragovi, na katerih temelji popolno ali delno izvzetje iz rubeža, so določeni v členu 1409(1) sodnega zakonika in se vsako leto indeksirajo. Progresivni zneski delov zneskov, ki se lahko zarubijo ali prenesejo, se zvišajo, če ima dolžnik vzdrževane otroke.

Za pravni zahtevek za izvršitev sodne odločbe načeloma velja splošni zastaralni rok, tj. deset let.

Spletna stran je del portala [Tvoja Evropa](#).

Veseli smo vaših [povratnih informacij](#) o uporabnosti informacij.

Zadnja posodobitev: 15/12/2020

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.